

NEDILJKO ČONDIĆ – KADMENOVIC iz Splita, Spinčičeva 25c, OIB: 11502097909

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

SPLIT

Na broj: St-423/2013

Stečajni dužnik: ČONDIĆ-KADMENOVIC d.o.o. iz Solina, OIB: 55856220732

Vjerovnik: NEDILJKO ČONDIĆ – KADMENOVIC iz Splita, OIB: 11502097909

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

11-04-2018

ŽALBA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu
broj St-423/2013 od 26. ožujka 2018.

Predano za poštu običnom poštom
POŠTA
Svoj primjerak
Datum
Mjesto
P. D. D. D. D.

Osporenim rješenjem odbačena je žalba stečajnog vjerovnika kao nedopuštena. Žalitelj osporava ovo rješenje zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Prvostupanjski sud u pobijanoj se odluci poziva na odredbu čl. 105. Ovršnog zakona kojom je propisano kako žalbu mogu podnijeti i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji. navedeno je točno, međutim žalitelj ni ne tvrdi da je dražbi sudjelovao kao ponuditelj. Žalitelj je stečajni vjerovnik, a ista odredba Ovršnog zakona kaže kako stranke imaju pravo na žalbu. Izraz stranka u ovršnom postupku označava ovrhovoditelja i ovršenika iz čega proizlazi zaključak kako su u stečajnom postupku to vjerovnici i dužnik.

Naime, još je u žalbi protiv rješenja o dosudi žalitelj prije svega obrazlagao svoj pravni položaj i legitimaciju za podnošenje žalbe. Unatoč tome prvostupanjski sud bez da je dao valjana razloga tome odbacio je žalbu od 14. ožujka 2018. izjavljenu protiv rješenja o dosudi kao nedopuštenu.

Osim toga prema stavu žalitelja stečajni vjerovnik i vjerovnik stečajne mase, a to žalitelj je, imaju pravo žalbe na rješenje o dosudi jer se time zadire i u njihova prava kao ovrhovoditelja.

Ako je stečaj generalna ovrha, odnosno ako se samo u stečaju vjerovnici mogu namiriti tada u skladu s ovlaštenjem iz čl. 105. st.1. Ovršnog zakona, jer se odgovarajući primjenjuju pravila o ovrsi na nekretnini (arg iz čl. 164 Stečajnog zakona /96) žalitelj može podnijeti žalbu. Ovo i stoga što se prodaja nekretnine ne vrši u nekom drugom postupku već u istom onom u kojem je i žalitelj izvan svake sumnje stranka. Kada bi stav prvostupanjskog suda bio ispravan tada ni dužnik po stečajnom upravitelju ne bi mogao izjaviti žalbu, a tome nije tako. Na opisani način i prema ovakvom stavu suda ograničavaju se prava stranaka u stečajnom postupku.

Žalitelj posebno ukazuje na pogrešno tumačenje odredbe članka 105. stavka 1. OZ-a. Ta odredba nema značaj norme koja ograničava broj subjekata koji mogu ponijeti žalbu. Ovo tim više što bi rješenje mogla napadati primjerice Porezna uprava ili državni odvjetnik kojima se ovo rješenje dostavlja. Očito je svrha te odredbe bila omogućiti strankama koje se namiruju iz vrijednosti nekretnine koja se dosuđuje pravo na žalbu, a ono je ovom žalitelju ograničeno.

Slično tome ukazuje i VSRH u odluci Rev-1215/13 iz koje je razvidno kako je vjerovniku, a ne ni ovrhovoditelju ni ovršeniku, odbijena žalba po drugostupanjskom sudu iz čega slijedi kako je taj sud našao ovlaštenim za podnošenje žalbe. Povrh toga i sama uputa o pravnom lijeku iz rješenja broj St-423/2013 od 27. veljače 2018. nije ograničavajuća u pogledu ovlaštenja za podnošenje žalbe kao što je primjerice ona radi donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka. Da je volja zakonodavca bilo ograničiti pravo na žalbu sasvim sigurno bi ili u Stečajnom ili u Ovršnom zakonu to tako i stajalo, a kako nije ne bi trebalo ograničavati pravo na žalbu.

Upravo stoga prvostupanjski sud u svom postupanju počinio je bitnu povredu odredaba postupaka i pogrešno je primijenjeno materijalno pravo pa se predlaže ukinuti rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-423/2013 od 26. ožujka 2018.

Split, 11. travnja 2018.

Nediljko Čondić-Kadmenović

